DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 4. FEBRUAR 1970

August Joseph van Eick
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 13/69

Processprog: Fransk

Angående:

— Annullation af den af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber trufne beslutning af 18. december 1968 om afskedigelse af sagsøgeren.

— Krav om skadeserstatning.

Domskonklusion:

1. Sagsøgte frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Sagsøgers klage er berettiget og holdbar i det omfang, den tilsigter annullation af Kommissionens afskedigelse af ham fra 1. januar 1969. Det bliver Kommissionens sag at drage de administrative konsekvenser af Domstolens afgørelse. Dommen nødvendiggør ingen særlig fastslåelse desangående. Domstolen skal ikke udtale sig om kravet om godtgørelse af udgifterne ved disciplinærsagen. Kravet om skadeserstatning bør forkastes som uberettiget.

S a m m e n d r a g

1. *Euratom-tjenestemænd — disciplinærordning — udtalelse fra disciplinærrådet til ansættelsesmyndigheden, frist for dennes afgørelse — formål med bestemmelsen desangående — administrationens forpligtelser — overskridelse af fristen — virkninger*
   (Euratom-tjenestemandsvedtægtens bilag IX, artikel 7)

2. *Euratom-tjenestemænd — disciplinærordning — udtalelse fra disciplinærrådet vedrørende grovheden af den pågældendes forseelse og valget af sanktion — ansættelsesmyndighedens skønsbeføjelse*
   (Euratom-tjenestemandsvedtægtens bilag IX, artikel 7)

1. Fastsættelsen i artikel 7, stk. 3 i bilag IX til Euratom-tjenestemandsvedtægten af en frist for ansættelsesmyndighedens afgørelse imødekommer hensynet til god forvaltningsskik og har til formål, såvel i forvaltningen som i tjenestemændenes interesse, at hindre, at ansættelsesmyndigheden uberettiget forhaler vedtægten af den endelige afgørelse i disciplinærsagen.

   Fristen i henhold til artikel 7, stk. 3 i bilag IX til Euratom-tjenestemandsvedtægten kan ikke betragtes som en bindende frist, der har til følge, at retsakter, som vedtages efter dens udløb, rammes af ugyldighed. En overskridelse af fristen kan dog i forhold til institutionen udgøre en forseelse, som kan pådrage den ansvar for den skade, som de pågældende lider.

2. Vurderingen af grovheden af de forseelser, som disciplinærrådet tilregner tjenestemanden, og valget af den sanktion, som med hensyn til disse forseelser forekommer mest egnet, henhører under ansættelsesmyndighedens skønsbeføjelse. Domstolen kan ikke efterprøve dette valg, medmindre den pålagte sanktion står i misforhold til de omstændigheder, der belaster tjenestemanden.